

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 11C/55/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713204137
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Sabadošová
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2014:7713204137.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudkyňa JUDr. Tatiana Sabadošová v právnej veci navrhovateľky N. N., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej v S., ul. Q. č. XX proti odporcovi I. N., nar. X.X.XXXX, trvale bytom S., toho času bývajúcim ul. J. 7, O., XXX XX G. zastúpeného JUDr. Štefanom Halinárom, nar. 6.11.1953, bytom Michalovce, ul. Moldavská 4, o určenie výživného pre plnoleté dieťa takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľky sumou 150,- € mesačne počnúc od 19.3.2013 vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca.

II. Dlžné výživného za obdobie od 19.3.2013 do 30.4.2014 v sume 2.023,97 € povoľuje odporcovi zaplatiť navrhovateľke v štyroch splátkach takto: sumu 505,99 € do 30 (tridsiatich) dní od právoplatnosti rozsudku, sumu 505,99 € do 60 (šesťdesiatich) dní od právoplatnosti rozsudku, sumu 505,99 € do 90 (deväťdesiatich) dní od právoplatnosti rozsudku a sumu 506,- € do 120 (stodvadsiatich) dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

III. V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

IV. Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom podaným sa tunajší súd dňa 19.3.2013 domáhala proti odporcovi, aby mu súd uložil povinnosť prispievať jej na výživu sumou 250,- € mesačne vždy do 10-teho dňa toho ktorého mesiaca počnúc odo dňa podania žaloby. Odôvodnila to tým, že je odporcovou plnoletou dcérou a je študentkou tretieho ročníka denného bakalárskeho štúdia na Prešovskej univerzite, študijného programu Ekológia. Uviedla, že počas školy býva so svojim priateľom v Košiciach v jeho byte, v ktorom nájomné predstavuje sumu 148,74 € a na ktoré mu prispieva a podieľa sa aj na úhrade nákladov spojených s užívaním bytu. Má výdavky na cestovné z Košíc do Prešova, náklady spojené so stravovaním a štúdiom. Tieto znášali jej rodičia spoločne až kým sa odporca začiatkom februára neodstáhoval do Bratislavy a od uvedenej doby prestal prispievať na jej výživu. Rodičia zatiaľ rozvedení nie sú, avšak matka podala návrh na rozvod. Jej matka pracuje s mesačným príjmom 470,- € a uhradza náklady na bývanie a svoje osobné potreby, ako aj základné potreby jej brata S. N., nar. XX.XX.XXXX, ktorý s ňou býva v spoločnej domácnosti a je nezamestnaný. Matka hradí aj všetky náklady, ktoré má navrhovateľka spojené so štúdiom. Uviedla, že odporca si prestal plniť zákonnú vyživovaciu povinnosť

k nej, napriek tomu, že nie je schopná sama sa živiť a štúdiom sa pripravuje na svoje budúce povolanie a matka nie je schopná zo svojho zárobku hradiť aj náklady spojené s jej vysokoškolským štúdiom, pričom podľa jej vedomostí odporca pracuje v mieste terajšieho bydliska, avšak nie jej známy jeho zamestnávateľ a výška jeho príjmov. Odvolávajúc sa na ust. § 62 ods. 1 a § 65 ods. 3 Zákona o rodine navrhla preto, aby súd z týchto dôvodov návrhu vyhovel.

Odporca nesúhlasil s navrhovanou výškou výživného v sume 250,- € mesačne a tvrdil, že nie je v jeho možnostiach schopnostiach prispievať navrhovateľke výživným v tejto sume. Navrhol, aby mu súd uložil povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky minimálnou sumou výživného s tým, že ak sa zamestná v zahraničí tak je ochotný prispievať na výživu navrhovateľke vyššou sumou výživného.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6C 28/2013 (č.l. 17) bolo zistené, že manželstvo rodičov navrhovateľky bolo rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 6C 28/2010-22 zo dňa 13.5.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.5.2013 právoplatne rozvedené.

Z výpovedí účastníkov a listinných dôkazov bolo zistené, že navrhovateľka v čase podania návrhu bola študentkou tretieho ročníka denného bakalárskeho štúdia na Prešovskej univerzite, fakulta humanitných a prírodných vied, študijného programu Ekológia (č.l. 22). Teraz navštevuje 4. ročník vysokej školy. Počas týždňa býva u svojho priateľa v Košiciach, ktorému prispieva na domácnosť sumou 55,- € mesačne. Jej priateľ je tiež študent ale popri štúdiu pracuje ako rozhodca. Podľa jeho vyjadrenia domov cestuje dvakrát do mesiaca. Matka jej prispieva na výživu, nakupuje jej kozmetiku a potraviny a finančne jej pomáha aj babka. Uviedla, že mala našetrované peniaze, ktoré si zarobila pred dvoma rokmi v Holandsku, t.j. asi sumu 600,- € až 700,- €, ktoré už minula. Takisto v druhom ročníku vysokej školy poberala štipendium, ktoré však teraz nepoberá. Navrhovateľka má ešte dospelého brata S. N., ktorý žije s matkou a ako bolo zistené je vedený ako uchádzač o zamestnanie a nepoberá dávku, je bez príjmu (č.l. 31 potvrdenie ÚPSVaR Michalovce). Z výpovede odporcu bolo zistené, že od februára 2013 neprispieva navrhovateľke na výživu, bol nezamestnaný od decembra 2013, avšak nezaevidoval sa na ÚPSVaR. Tvrdil, že je bezdomovec, nakoľko nájom mu trvá len do konca januára 2014.

Z predložených opisov mzdových listov matky navrhovateľky L. N. za obdobie od januára 2013 do februára 2014 jej zamestnávateľom Slovenská pošta, a.s. (č.l. 33, 44) vyplýva, že matka navrhovateľky pracuje a jej čistý mesačný príjem predstavoval za obdobie roku 2013 sumu 535,16 € a za január a február 2014 v sume 537,82 €.

Z opisov mzdových listov súd zistil, že odporca pracoval v období od 26.2.2013 do 16.6.2013 v spol. Slovakian Door Company, s.r.o. s čistým mesačným príjmom 564,26 €. Pracovný pomer ukončil dohodou bez udania dôvodu, avšak nezaevidoval sa na ÚPSVaR a znova sa zamestnal až od 5.2.2014 v spol. JOBS Personnel Services, s.r.o. a jeho čistý mesačný príjem za február 2014 predstavoval sumu 521,67 € (čistá mzda 344,97 € + diety 176,70 €). Odporca býva v podnájme spoločne aj s ďalšou nájomníčkou S. P. a nájomné predstavuje sumu 380,- € mesačne, čo vyplýva z predloženej zmluve o nájme. Odporca tvrdil, že má výdavky na električenkú a spláca pôžičku a jeho náklady predstavujú zhruba 400,- € mesačne. Obaja rodičia navrhovateľky nemajú iné vyživovacie povinnosti.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 3 Zákona o rodine, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 77 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späť odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

Súd v súlade s vyššie citovanými právnymi ustanoveniami po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že odporca je schopný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 150,- € mesačne, pričom prihliadol na jeho možnosti, schopnosti a majetkové pomery, ktoré zistil vyššie vykonaným dokazovaním. Odporca v čase od podania návrhu až doteraz neprispel na výživu navrhovateľky žiadnym výživným. Navrhovateľka je študentkou vysokej školy a z tohto dôvodu jej vznikli výdavky spojené so štúdiom na vysokej škole na ubytovanie, stravu, nákup oblečenia a obuvi, cestovné, nákup literatúry a pod. Tieto výdavky však doteraz ako súd zistil uhrádzala výlučne matka navrhovateľky, prípadne jej prispela stará matka alebo jej finančne pomáha jej priateľ. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Táto povinnosť má prednosť pred akýmkoľvek inými záväzkami rodiča, t.z. že súd rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný rodič na seba berie. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania. V prípade odporcu tento sa vzdal bezdôvodne svojho zamestnania v dôsledku čoho v období od 17.6.2013 až do 4.2.2014 bol údajne bez práce a akéhokoľvek príjmu. Odporca sa nezaevidoval na ÚPSVaR a tak sa pripravil o možnosť poberania podpory v nezamestnanosti, prípadne dávky v hmotnej núdzi. Takéto jeho konanie súd považuje za ľahostajné už len z toho dôvodu, že si musel byť vedomý, že má zákonnú vyživovaciu povinnosť k navrhovateľke a aj napriek tomu 7 a pol mesiaca bol bez zamestnania, resp. aspoň to tak tvrdil. Súd preto vychádzal z jeho zárobkových pomerov pred 17.6.2013 a z predpokladu, že v období od 17.6.2013 až do 4.2.2014, t.j. až kým sa znova nezamestnal, mohol dosahovať odporca čistý príjem mesačne zo zamestnania, ktorého sa vzdal bez dôležitého dôvodu 564,26 € a z tohto príjmu aj súd vychádzal pri posudzovaní jeho možností a schopností prispievať na výživu navrhovateľke a určení výšky výživného. Berúc teda do úvahy možnosti a schopnosti odporcu a odôvodnené potreby navrhovateľky súd dospel k záveru, že suma 150,- € mesačne je primeraným výživným a preto vyhovel v tejto časti návrhu a uložil odporcovi povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky touto sumou. Výživné súd určil od 19.3.2013, t.j. odo podania návrhu na súde. V prevyšujúcej časti návrh zamietol, keďže navrhovateľka sa domáhala určenia výživného v sume 250,- € mesačne.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže

vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vzhľadom k tomu, že povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky výživným bola určená odporcovi od 19.3.2013, t.j. odo dňa podania návrhu na súd vznikol navrhovateľke nárok na dlžné výživné, keďže odporca neprispieval doteraz na jej výživu žiadnou sumou, a to za obdobie od 19.3.2013 do 30.4.2014 v sume 2.023,97 € (marec 2013 -4,69 € x13 dní = 73,97 € + 1.950 € /apríl 2013 - apríl 2014 - 13 mesiacov x 150 €/). Súd z dôvodu, že sa jedná o značnú sumu odporcovi povolil dlžné výživné zaplatiť v 4 splátkach tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a keďže navrhovateľka mala vo veci čiastočný úspech tak vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 (pätnástich) dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

Odvolanie musí obsahovať všeobecné náležitosti podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p., to znamená musí byť z odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. Ďalej z odvolania musí byť zjavné, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.